

Álajtó

Ó-Egyiptom világában létezett olyan, hogy ÁLAJTÓ. Egy ajtó mely nem vezetett sehova. Be lehetett rajta lépni, de belépés után egyből egy fal állta el utunkat.

Mire volt jó?

Mire volt való?

Egyiptomot szemlélve, szerintem olvasásra.

Mert mit mond egy ÁLAJTÓ? Azt, hogy benne egy FALAT lehet látni. Aki ezt szemléli, nyugodtan mondhatja magáról: ÁLAJTÓBAN FALAT LÁTÓ VAGYOK.

Ha merjük az ÁLAJTÓ szó L hangzóját duplázni, az lesz belőle: ÁLL - AJTÓBAN FALAT LÁTÓ VAGYOK.

ÁLL - AJTÓ. Egy AJTÓ az ÁLL-on. Nem más, mint A SZÁJ. Ennek tükrében, az ÁLL - AJTÓ helyébe A SZÁJ kifejezést helyezve, a következő mondatot, gondolatot kapjuk ajándékba: A SZÁJBAN FALAT LÁTÓ VAGYOK. Más bontásban: ASZÁJBAN FALAT LÁTÓ VAGYOK.

Tudom, hogy az ASZÁJ, mint SZÁRAZSÁG szó nem pontos J-vel van, de a gondolat mégiscsak érthetővé válik, ha a FALAT nem a FAL-lal, hanem a BETEVŐ FALAT-tal hozzuk kapcsolatba, mert aki SZÁRAZSÁG idején BETEVŐ FALAT látó, annak van élelmiszer raktára a bőségebb időkből félrerakott javakkal megpakolva.

És miről szól Ó-Egyiptom egyik fontos tanítása?

Arról, hogy HÉT BŐ ESZTENDŐ tartotta el az egyiptomiakat HÉT SZŰK ESZTENDŐ időszakában, mert időben észbe kapva építettek raktárakat, terménytárolókat, és megfeszített mezei munkával csordultig töltötték azokat. Így a SZÁRAZ időben, SZÁRAZSÁGBAN FALAT LÁTÓK VOLTAK.

